

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ערר 1499-23

ערר 1500-23

ערר 1501-23

לפני כבוד חברי הוועדה:

ליאת קציר-מרגלית, עו"ד - יו"ר

ברוך ברוכי, רו"ח - חבר

סמארטאייר תל אביב בע"מ מס' 515265130
ע"י ב"כ עו"ד ענבל הופמן

העוררת:

נ ג ד

רשות המסים

המשיבה:

באמצעות היחידה לטיפול במענק השתתפות בהוצאות קבועות
רחוב בן גוריון 38 רמת גן
מייל: corona.ararim@taxes.gov.il

החלטה

רקע עובדתי והליכים קודמים

1. העוררת היא חברה העוסקת בתחום התיירות היוצאת.
2. העוררת הגישה בקשות למענקי הוצאות קבועות מכח חוק התכנית לסיוע כלכלי (נגיף הקורונה החדש) (הוראת שעה), תש"ף-2020 (להלן – **חוק התכנית לסיוע כלכלי או החוק**). העררים שבפנינו נסובים על המענקים שביקשה העוררת לתקופות הזכאות יולי-אוגוסט 2020, ספטמבר-אוקטובר 2020 ונובמבר-דצמבר 2020.
3. בקשות העוררת למענקים שבנדון נדחו בתאריכים 17.1.2021, 29.1.2021 ו- 01.06.2021, בהתאמה. בהחלטות הדחיה בנוגע לבקשות לתקופות יולי-אוגוסט 2020 וספטמבר-אוקטובר 2020 נקבע, כי שיעור הירידה בין מחזור העסקאות בתקופת הבסיס לבין מחזור העסקאות בתקופת הזכאות אינו עולה על השיעור המינימלי הקבוע בחוק. בהחלטת הדחיה בנוגע לבקשה לתקופת נובמבר-דצמבר 2020, חושב מקדם השתתפות בהוצאות קבועות בשיעור של -26.9% (מקדם שלילי), ונקבע כי הוא אינו מזכה במענק.
4. ביום 20.2.2023, בחלוף 758-625 ימים ממתן הודעת הדחיה, הגישה העוררת השגות על שלוש החלטות הדחיה של המשיבה.
5. השגותיה של העוררת נדחו כולן ביום 29.3.2023. בהחלטות המשיבה (שנוסחו זהה), נקבע כי **ההשגה נדחתה על הסף בשל האיחור בהגשתה**. בנוסף צוין:

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

"למרבית הפלא הוגשו דו"חות מתקנים עבור 2019 ב 11/2022.

בהשגתך הכוזבת טענת כי: "בחודש 11/2021 החברה נכללה בתכנית ביקורת (צ"ל – ביקורת; ל"ק) במע"מ וכתוצאה מכך נדחתה בקשתנו".

נציין כי לוועדת הערר צירפת מסמך המאשר כי התיק נכנס לביקורת ביום 02/11/2021, אך דרישת המסמכים השלחה אליך ביום 04/01/2022, קרי ידעת על הביקורת רק ביום 04/01/2022.

נציין כי הסוגיה נבחנה ע"י וועדת ערר מספר 3052-22 ו-3054-22, והעררים נדחו, ויחד עם זאת בחרת להגיש השגה על אף החלטות וועדות הערר".

6. כנגד החלטות אלו הוגשו העררים שבפנינו.

7. להשלמת התמונה, יצוין כי העוררת הגישה בקשות להארכת מועד להגשת עררים בקשר עם המענקים לתקופות הזכאות מרץ-אפריל 2020 ומאי-יוני 2020 (עררים 3052-22; 3054-22; להלן – העררים הקודמים); העררים הוגשו באיחור של כעשרים חודשים. הבקשות נדחו על ידי הוועדה בהחלטה מיום 9.2.2023.

טענות הצדדים

8. **בכתב הערר** ציינה העוררת כי החל מחודש פברואר 2020 עד חודש יולי 2021 היתה החברה בהדממה וכל עובדיה יצאו לחל"ת, ולא היה מי שינהל את נושא המענקים מול רואה החשבון.

9. העוררת הסבירה כי היא נוהגת לדווח למע"מ בהתאם לרווח הגולמי שלה (דיווח נטו, מבלי לכלול את סך התמורה בגין מכירות כרטיסי הטיסה הפטורים ממע"מ), כמקובל בענף התיירות. כתוצאה מכך, אין התאמה בין דיווחי ההכנסות למע"מ לנתוני המחזוריים המלאים כפי שדווחו למס הכנסה. בחינת בקשות העוררת למענקים נעשתה בהתאם לדיווחים למע"מ (המשקפים ירידה של הרווח הגולמי בלבד) ולא בהתאם למחזורי ההכנסות כפי שדווחו למס הכנסה ואשר משקפים שיעור ירידה המזכה את העוררת במענקים. יצוין כי בעת הגשת הבקשות למענק הזינה העוררת את נתוני ההכנסות כפי שדווחו למס הכנסה, ולא כפי שדווחו למע"מ.

10. ביום 29.12.2020, לאחר הגשת הבקשה למענק לתקופת יולי-אוגוסט 2020, הגישה העוררת הודעת "הבהרה" למשיבה, בה ציינה כי הנתונים שהזנו בבקשה תואמים את הדו"חות הכספיים וביקשה לאשר את המענק בהתאם לנתונים שפירטה. הבהרת העוררת נשלחה למשיבה באמצעות הדוא"ל לכתובת hasaga.corna@taxes.gov.il (כפי שיובהר

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

בהמשך, בדיעבד התברר כי חלה טעות בהזנת כתובת הדוא"ל והאות O הושמטה מהמילה (corona).

11. כאמור, ביום 17.1.2021 נדחתה בקשת העוררת למענק לתקופת יולי-אוגוסט 2020. לטענת העוררת הודעת ההבהרה שהוגשה ביום 29.12.2020, עוד לפני קבלת הודעת הדחיה, היא השגה לכל דבר אשר הוגשה לאחר שראתה באתר רשות המיסים כי חסרים פרטים בבקשה. העוררת ציינה כי באותו מועד לא היה "תפריט ברור" להגשת השגות והן הוגשו לכתובת דוא"ל שונות שהופצו למייצגים.

12. לאחר שהבקשה נדחתה למרות הסברי העוררת במכתב ההבהרה, הבינה העוררת כי אין טעם להגיש השגות נוספות כל עוד החישוב לא ייערך בהתאם לנתונים המדווחים למס הכנסה, המציגים את מקדם הירידה המלא של החברה. בהמשך, בתאריכים 29.1.2021 ו-01.06.2021, נדחו גם בקשותיה של העוררת ביחס לתקופות ספטמבר-אוקטובר ונובמבר-דצמבר 2020.

13. העוררת טענה כי פנתה לייעוץ למספר גורמים מקצועיים וצירפה תכתובות עם רו"ח יניב בנג'י, יועץ חיצוני המתמחה בתחום ענף התיירות והתעופה, ועם עו"ד איילת לשם (התכתובות החלו ביום 20.1.2022). עו"ד לשם ציינה כי למנהל יש אפשרות לבחון את ההוצאות הקבועות בפועל ולשנות את המקדם. בנוסף, ביום 2.12.2021 פנה מר אבי וידן (רו"ח של העוררת) למפקחת הגב' אתי סטרלוביץ', בבקשה לכלול את מלוא העסקאות של העוררת. נטען כי בשיחה טלפונית שקיים רו"ח וידן עם הגב' סטרלוביץ' נמסר לו כי היא מכירה את הסוגיה וכי היא נתנה תקווה שיתקבלו המחזורים כפי שדווחו למס הכנסה.

14. בשלב זה העוררת חיפשה פתרונות ולא עלה בדעתה לתקן את הדיווחים למע"מ לפי שיטת הדיווח ברוטו (הכוללים את מלוא התמורה בגין מכירת כרטיסי הטיסה). כמו כן, בתקופת הקורונה היה קושי לקבל אישור לתיקוני דו"חות ממע"מ ועבודת התיקון היתה כרוכה בעבודה רבה שחברת התוכנה לא יכלה לעמוד בה. בנוסף לכך נתקלה החברה בקושי נוסף שנבע מביקורת חשבונות שנערכה על ידי מע"מ (הביקורת החלה ביום 2.11.2021 ופניה ראשונה לעוררת נעשתה בתחילת חודש ינואר 2022). במהלך תקופת הביקורת לא ניתן לתקן את הדיווחים למע"מ ולמרות זאת העוררת קיבלה אישור חריג במועד מאוחר יותר. ביום 20.2.2023, לאחר שתוקנו הדיווחים למע"מ, הגישה העוררת השגה מתוקנת במערכת ההשגות החדשה.

15. העוררת הדגישה כי הבקשות הוגשו במקור בהתאם למחזורי העסקאות המלאים כפי שתוקנו לבסוף במע"מ. החישוב של המשיבה יצר עיוות משמעותי מכיוון שאינו לוקח בחשבון את מחזורי העסקאות המלאים.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

16. ביום 5.6.2023 הגישה המשיבה בקשה לסילוק העורים על הסף. בבקשה צוין כי ההשגות הוגשו באיחורים של 758 ימים, 747 ימים ו- 625 ימים ולכן נדחו על הסף. המשיבה ציינה כי טענות העוררת נשמעו כבר בפני הוועדה במסגרת העררים הקודמים, ולא התקבלו. צוין כי דו"חותיה המתקנים של העוררת הוגשו למע"מ רק בחודש נובמבר 2022, זאת חרף טענתה כי הביקורת החלה בחודש נובמבר 2021, וכי דרישת המסמכים נשלחה לעוררת רק ביום 4.1.2022. נטען כי השתהות שאינה מוצדקת הינה עניין שבשגרה מצד העוררת ויש לדחות ערריה על הסף.

17. עוד טענה המשיבה כי לא הוצגו טעמים מיוחדים או טעמים המבוססים באסמכתא, המצדיקים את הגשת ההשגות באיחורים החריגים שצוינו. לעמדת המשיבה קיימת בידה 'סמכות טבועה' למתן ארכות להגשת בקשות למענק ולהגשת השגה ובהתאם לפסיקה יש להפעיל סמכות זו לעיתים חריגות, במתינות ובוזהירות. אמת המידה שנקבעה להפעלת סמכות זו היא "מטעמים מיוחדים שיירשמו" ונחוצות נסיבות החיצוניות לבעלי הדין לצורך עמידה באמת מידה זו. המשיבה הפנתה למספר פסקי דין בעניין זה. לטענת המשיבה, לא הוצגו בעניינינו טעמים בעלי משקל ולא הוצג נימוק לאי-הגשת ההשגות במועד הקבוע בחוק ולא-הגשת הדיווחים המתקנים חודשים רבים קודם לכן. – להשלים

18. לבקשת הוועדה הגישה המשיבה ביום 14.6.2023 הודעה בה צוין כי הודעת ההבהרה ששלחה העוררת ביום 29.12.2020 לא התקבלה אצל המשיבה בשל טעות בכתובת הדוא"ל אליה נשלחה. בנוגע לפניית רו"ח וידן לגב' סטרלוביץ מיום 2.12.2021 ציינה המשיבה כי המכתב שצורף אינו מוכר במערכות המשיבה וממילא אין בנטען בו, כמו גם במועד בו נשלח, כדי להצדיק את איחוריה של העוררת. בהקשר זה הודגש כי החלטת הדחיה בנוגע לבקשת העוררת ניתנה 11 חודשים קודם לשליחת המכתב האמור, שממילא לא הוגש בדרך של השגה. המשיבה הוסיפה כי בהתאם לחוק בחינת הזכאות למענקים נעשית אך ורק בהתאם לדיווחים למע"מ, גם כשמדובר בחברות תיירות, וללא צורך בחישובים ערטילאיים. מבלי לגרוע מהאמור, ככל שבכוונת העוררת היה לתקן דיווחיה למע"מ הרי שממילא פרק הזמן שחלף ממועד קבלת ההחלטה בבקשתה ועד להגשת ההשגות, אינו סביר.

19. בהמשך לכך הדגישה המשיבה כי על העוררת לעמוד בלוחות הזמנים שנקבעו בחוק לעניין זה וציינה כי ביקורת מע"מ שאותה ציינה העוררת כסיבה לעיכוב החלה רק בחודש נובמבר 2020 ודרישת המסמכים במסגרת ביקורת מע"מ נשלחה למשיבה ביום 4.1.2022, ואילו הדו"חות המתקנים הוגשו למע"מ רק בחודש נובמבר 2022. המשיבה הוסיפה כי העוררת היתה מיוצגת על ידי רואי חשבון ועורכי דין המודעים להליך המנהלי ולמועדים הקבועים בו, ואין הדבר מהווה נסיבות חריגות או חיצוניות שבגינן הוגשו ההשגות באיחור.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

20. בתגובת העוררת לבקשה לסילוק על הסף הדגישה העוררת כי שיטת הדיווח למע"מ לפיה נהגה מקובלת בתחום התיירות. העוררת טענה כי למרות שהזינה בבקשות המענק את נתוני ההכנסות המלאים וחרף פניות טלפוניות למוקד המשיבה, המשיבה לא הביאה בחישוב שערכה את מכירת כרטיסי הטיסות. הובהר כי מכתב ההבהרה שהוגש ביום 29.12.2020 בקשר עם מענק יולי-אוגוסט 2020 הוגש לאחר שהעוררת ראתה שבסטטוס הבקשה צוין "חסרים נתונים". המשיבה לא ביררה עם העוררת מה הסיבה לנתונים השונים שהוזנו ודחתה את הבקשה ולכן העוררת נאלצה לתקן את הדיווחים למע"מ בהתאם לשיטה המציגה את ההכנסות ברוטו. העוררת עשתה כל שביכולתה לזירוז התיקון וגם כשהיתה נתונה תחת ביקורת מע"מ פנתה למבקר לקבלת אישור חריג לתיקון. העוררת נאלצה להמתין לקליטת הנתונים במע"מ ורק לאחר מכן היה טעם לפנות למשיבה שוב.
21. העוררת ציינה כי השגיאה בכתובת הדוא"ל של המשיבה, אליה שלחה את מכתב ההבהרה, נודעה לה רק מתגובת המשיבה לעררים ומדובר בשגיאה שנעשתה בתום לב, כאשר באותה תקופה לא היתה קיימת מערכת מקוונת להגשת השגות ואין בשגיאה זו כדי לפסול את עצם זכאותה של העוררת למענקים.
22. העוררת טענה כי לא ביקשה הארכת מועד להגשת ההשגה מכיוון שההשגה בקשר עם תקופת יולי-אוגוסט 2020 הוגשה בזמן – ביום 29.12.2020 – והשגה מתוקנת הוגשה ביום 20.2.2023 לאחר התיקון במע"מ. אשר לתקופות הזכאות ספטמבר-אוקטובר 2020 ונובמבר-דצמבר 2020 העוררת הבינה כי אין טעם להגיש השגה כל עוד לא יתוקנו המחזורים במע"מ.
23. העוררת ציינה כי בהתאם לנתוני ההכנסות כפי שמשקפים בדו"חות הכספיים שלה חלה ירידה בהכנסותיה בשיעור של למעלה מ-80% המזכים אותה במענק של 500,000 ₪ לכל תקופת זכאות. העוררת פעלה בהתאם להוראות כל דין ושרדה את תקופת הקורונה בעזרת הלוואות בנקאיות. הליך הגשת המענקים עבור העוררת היה מסורבל ובעייתי והקשה עליה לעמוד בלוח הזמנים הנדרש בחוק.
24. בהודעה שהוגשה על ידי המשיבה ביום 19.6.2023, ציינה המשיבה כי פנייתה הראשונה של העוררת למע"מ לצורך תיקון דיווחיה נעשתה רק בחודש אוקטובר 2022. בנוסף צוין כי העוררת תיקנה את דיווחיה למע"מ רק ביחס לשנים 2019-2021, לצורך הזכאות למענקים, וגם כעת היא ממשיכה לדווח בשיטה לפיה דיווחה קודם לכן.
25. ביום 26.6.2023 התקיים דיון בעררים, באמצעים טכנולוגיים. בדיון הדגישו נציגי העוררת כי העוררת נפגעה באופן משמעותי מהקורונה וטענו כי מדובר בסיטואציה חריגה בשל הפער בין הדיווחים למע"מ לבין הדו"חות הכספיים. רואה החשבון טען כי באותו שלב הבינו שהפתרון צריך להגיע בתקשורת מול הרפרנטים ברשות המיסים, וכך ניסו לעשות.

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

במהלך הדיון עמדה הוועדה על הקשיים העולים מהתנהלותה של העוררת עד להגשת ההשגות.

דיון והכרעה

26. לאחר שבחנו את כתבי הטענות של הצדדים ולאחר ששטחו בפנינו טיעוניהם בדיון, באנו לכלל מסקנה כי החלטת המשיבה באשר לדחיית ההשגות על הסף סבירה, ואין מקום להתערב בה.

27. סעיף 20(א)(1) לחוק קובע כי יש להגיש השגה בתוך 45 ימים מיום קבלת ההחלטה בבקשת המענק. החוק אינו קובע סמכות מפורשת למתן ארכה להגשת השגה, אולם בפסיקות קודמות של ועדת הערר נקבע כי במקרים חריגים למשיבה 'סמכות טבועה' לדון בהשגות שהוגשו באיחור, הנלמדת בהיקש מסמכות ועדת הערר לדון בעררים שהוגשו באיחור (מכח סעיף 22(ב) לחוק בתי דין מינהליים, התשנ"ב-1992). אמת המידה שנקבעה להפעלת הסמכות היא "מטעמים מיוחדים שיירשמו" (ראו ערר 1613-22 א.ד.א 23 שירותי שיווק בע"מ נ' רשות המסים (פורסם בנבו, 2.8.2022) (להלן – עניין א.ד.א 23); ערר 2870-22 א.ס שחאדה לבניה בע"מ נ' רשות המסים (פורסם בנבו, 18.4.2023); ערר פרומו; ערר 1666-23 עדן מחיצות גבס (אפי) בע"מ נ' רשות המסים (פורסם בנבו, 23.10.2023).

28. קביעת מועד מתוחם בזמן לפתיחת הליך ערעורי נועדה להבטיח איזון בין זכות הגישה לערכאות לבין אינטרסים אחרים כגון סופיות הדיון, הוודאות המשפטית ואינטרס ההסתמכות של הצדדים. הדרישה לקיומם של 'טעמים מיוחדים' משמשת נקודת איזון ראויה בין האינטרסים השונים (ראו רע"א 3776/16 שמעון גנים נ' דרור רחל, (פורסם בנבו, 15.08.2016); וע (חי') 62832-02-20 אלבאש ואח' נ' מנהל מיסוי מקרקעין חיפה (פורסם בנבו, 30.6.2020); ע"מ 46275-04-22 אל הואשלה נ' מס הכנסה (פורסם בנבו, 15.06.2022).

29. ככלל, 'טעם מיוחד' הוא כזה התלוי בנסיבות חיצוניות שאינן בשליטת בעל הדין או בא כוחו. כך נקבע בעניין זה ברע"א 10436/07 הראל ציון נ' בנק הפועלים בע"מ ואח' [פורסם בנבו] (28.4.2008):

"הלכה היא כי 'טעם מיוחד' אשר מצדיק את הארכת המועד הינו קיומן של נסיבות חיצוניות שאינן בשליטת בעל הדין, ואילו כאשר טעמי האיחור נעוצים בבעל הדין עצמו או בבא כוחו, אין צידוק להאריך את המועד שהוחמץ (בש"א 6402/96 הועדה המקומית לתכנון ולבניה ראשון לציון נ' מיכקשווילי, פ"ד נ(3) 209 (1996))."

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

(ראו גם וע (י-ם) 1211-04-15 אבשלום רז נ' המועצה לייצור ושיווק דבש (25.1.16)).

30. עוד נקבע בפסיקה כי בהליך ערעורי על הפעלת סמכותה של רשות מנהלית במסגרת חוק סוציאלי, ניתן להקל במידת מה בדרישה ל"טעם מיוחד" להארכת מועד, זאת במסגרת האיזון בין האינטרסים הנוגעים לעניין (ראו בר"מ 6094/13 מדהנה נ' המשרד לקליטת עליה (פורסם בנבו, 10.12.2013)).

מן הכלל אל הפרט

31. אין מחלוקת על כך שההשגות מושאות העררים שבפנינו הוגשו באיחור עצום, העומד על 625, 747 ו- 758 ימים מעבר למועד שנקבע בחוק. נוכח זאת ועל רקע המפורט לעיל, נדרשים טעמים כבדי משקל בכדי להצדיק הגשת ההשגות באיחור כה כבד.

32. העוררת טענה כי היתה נתונה בסיטואציה חריגה בשל הפער בין דיווחי ההכנסות למע"מ לבין הדו"חות הכספיים, אשר הקשתה עליה לפעול במסגרת לוחות הזמנים הקבועים בחוק. מבלי להתייחס לגוף הטענה בדבר ההצדקה לבחינת זכאות העוררת למענק שלא לפי דיווחיה למע"מ, לא מצאנו כי העוררת הציגה טעמים המצדיקים את האיחור העצום בהגשת ההשגות, העולים כדי 'טעמים מיוחדים' כפי שפורשו בפסיקה.

33. ראשית, יש לדחות את טענת העוררת לפיה הגישה במועד את ההשגה בנוגע לבקשת המענק לתקופת הזכאות יולי-אוגוסט 2020. העוררת טענה כי מכתב ההבהרה שנשלח למשיבה בדוא"ל ביום 29.12.2020 הוא השגה, אולם כפי שהבהרנו בדיון אין מדובר בהשגה. בהתאם להוראות סעיף 20 לחוק, השגה מוגשת רק לאחר קבלת החלטת המשיבה בבקשת המענק. העוררת הגישה את בקשת המענק לתקופת יולי-אוגוסט 2020 ביום 30.11.2020; החלטת המשיבה בבקשה ניתנה ביום 17.1.2021. מכתב ההבהרה נשלח כאמור ביום 29.12.2020, טרם קבלת החלטת הדחיה. כפי שציינה העוררת עצמה, העוררת היתה מודעת לכך שטרם ניתנה החלטה בעניינה ופנייתה בדוא"ל מיום 20.12.2020 - הנושאת את הכותרת "הבהרה" - נעשתה לאחר שהבחינה כי בקשתה מצויה בסטטוס "חסרים נתונים" (ראו ס' 5 לכתב הערר וכן סעיף 1(ו) לתגובת העוררת מיום 19.6.2023). העוררת אמנם שלחה את הודעת ההבהרה לכתובת הדוא"ל המיועדת למשלוח השגות, אולם אין בכך כדי להעיד על מהות הפנייה. בנוסף וכפי שצוין לעיל, בדיעבד התברר כי נפלה טעות בכתובת הדוא"ל שהקלידה העוררת ופנייתה כלל לא התקבלה אצל המשיבה. מובן כי מדובר בטעות סופר שנפלה בשוגג, אולם ממילא לא ניתן לראות בפנייה השגה התואמת את הוראות החוק.

34. שנית, החלטות המשיבה בדבר דחיית בקשות העוררת למענקים התקבלו בתאריכים 17.1.2021 (לתקופת יולי-אוגוסט 2020), 29.1.2021 (לתקופת ספטמבר-אוקטובר 2020) ו-

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

1.6.2021 (לתקופת נובמבר-דצמבר-2020). בשלב זה הבינה העוררת כי החישוב שאותו הציגה במסגרת ההבהרה שנשלחה לא התקבל על ידי המשיבה. לטענתה, לא הגישה השגות על החלטות אלו כי לאחר בירורים שונים שערכה הבינה שאין טעם להגיש השגות נוספות כל עוד לא תתקן את דיווחיה למע"מ. אלא שמהאסמכתאות שצירפה העוררת בנוגע לבירורים שערכה עם גורמי מקצוע שונים מעידה עולה כי פניות אלו (לרו"ח יניב בנג'י ולעו"ד איילת לשם) נערכו רק במהלך חודש ינואר 2022, כשנה לאחר קבלת הודעות הדחיה הראשונות מהמשיבה (ראו נספח ג' לכתב הערר). אף פנייתו המתועדת של מייצג העוררת, רו"ח וידן, לגב' סטרלוביץ' מרשות המיסים נעשתה רק בחודש דצמבר 2021, וממילא אין מדובר בהשגה. יצוין כי בדיון טען רו"ח וידן כי ערך שיחה טלפונית עם הגב' סטרלוביץ' כבר ביוני 2021 והיא הציעה שיגישו את הדו"ח הכספי (ראו פרוטוקול הדיון, עמ' 3, שורות 14-36). העוררת אמנם לא הציגה תיעוד לקיום השיחה אך ממילא אין בקיומה כדי לסייע לעוררת. לדברי רו"ח וידן, הדו"ח הכספי נסגר בספטמבר 2021, אולם גם בשלב זה לא הגישה העוררת השגה.

35. התנהלותה של העוררת בהמשך לפניית האמורות ופעולותיה לתיקון הדיווחים למע"מ התאפיינה אף היא בשיהוי ניכר. העוררת טענה כי בשל ביקורת מע"מ בה היתה נתונה נמנע ממנה להגיש בקשה לתיקון הדו"חות. יצוין כי טענה זו עלתה גם במסגרת בקשת העוררת להארכת מועד להגשת העררים הקודמים, אשר נדחתה כאמור ביום 9.2.2023 (ראו ערר 3052-22 סמארטאיי בע"מ נ' רשות המיסים (פורסם בנבו, 9.2.2023)). כפי שהתברר במסגרת העררים הקודמים, המועד הראשון בו נודע לעוררת על הביקורת היה בחודש ינואר 2022. כפי שנמסר בהודעת המשיבה מיום 19.6.2023, העוררת פנתה לראשונה למע"מ לצורך תיקון דיווחיה רק בחודש אוקטובר 2022, כעשרה חודשים לאחר תחילת הביקורת, וכשנה ועשרה חודשים מאז קבלת הודעות הדחיה הראשונות.

36. על רקע איחורים ממושכים אלו, אין בידינו לקבל טענות העוררת בנוגע ל"בלבול" ששרר בקרב המייצגים באשר לאופן הפנייה למשיבה ולהנחה שיש לפתור את הדברים במסגרת פניה ישירה לרפרנטים. העוררת היתה מיוצגת לכל אורך הדרך בידי רואי חשבון (ובהמשך גם על ידי עורכת דין). המועד החוקי להגשת השגה ואופן הגשתה צוינו באופן ברור במכתבי הדחיה שקיבלה העוררת. למצער, מצופה היה ממייצגי העוררת לפנות למשיבה באופן המקובל להגשת ההשגה ולשטוח את טענותיהם והמורכבות איתה הם מתמודדים, ובמידת הצורך לבקש ארכה להגשת ההשגה עד לתיקון הדיווחים במע"מ. אין מדובר בעוסק שאינו ער לזכויותיו, וחזקה על מייצגי העוררת שהם מכירים את הוראות החוק בדבר המועד להגשת השגה.

37. טיעון נוסף של העוררת שנשמע בדיון הוא כי נמנע ממנה להגיש השגות לפני תיקון המחזורים במע"מ מכיוון שהמערכת שואבת את הנתונים באופן אוטומטי. כפי שהבהרנו בדיון, טענה זו אינה תואמת את המציאות. בניגוד למערכת הגשת הבקשות למענקים,

מדינת ישראל

ועדת ערר לענייני קורונה – השתתפות בהוצאות קבועות לעסקים

ההשגה מוגשת כשהיא מלווה במלל חופשי ואינה כרוכה בהזנת נתוני הכנסות (ראו פרוטוקול הדיון, עמ' 4, שורות 23-32; עמ' 5, שורות 1-10).

38. כאמור, בשל העובדה שההשגות נדחו על הסף ולנוכח התוצאה אליה הגענו, לא ראינו להתייחס לטענות העוררת לגופה של מחלוקת באשר לחישוב המענקים שלא בהתאם לדיווחים למע"מ ומשמעותם של תיקון הדיווחים למע"מ לצורך הקמת הזכאות למענקים. בשולי הדברים נעיר כי לדברי המשיבה, לאחר תיקון הדיווחים לשנים 2019-2021 שבה העוררת לדווח בהתאם לשיטת הדיווח הקודמת אשר כוללת את הרווח הגולמי בלבד. מבלי שנעמוד על המשמעויות השונות של שיטות הדיווח והשלכותיהן, נציין כי עובדה זו מעוררת תמיהה.

39. סיכומו של דבר, בנסיבות העררים דן ומשלא הוצגו בפנינו טעמים מיוחדים המצדיקים את האיחורים הכבדים, מצאנו כי החלטת המשיבה בהשגות סבירה ועל כן העררים נדחים.

40. העוררת תישא בהוצאות המשיבה בסך 1,000 ₪.

זכות ערעור בפני בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, בתוך 60 יום.
ניתנה היום, כ"א כסלו תשפ"ד, 04/12/2023, בהעדר הצדדים.

ברוך ברוכי, רו"ח
חבר

ליאת קציר-מרגלית, עו"ד
יו"ר הוועדה